

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Triteac Anatolie împotriva Băncii Naționale a Moldovei privind anularea actului,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 30.06.2015, Triteac Anatolie a depus cerere de chemare în instanța de contencios administrativ împotriva Băncii Naționale a Moldovei (în continuare BNM) privind anularea hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.100 din 03.04.2015 ca fiind adoptat cu încălcarea normelor procedurale.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12.05.2015 Triteac Anatolie a depus la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a Moldovei cererea prealabilă prin care a solicitat revocarea Hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale nr.100 din 03.04.2015 cu privire la rezultatele controlului complex efectuat în perioada 27 ianuarie - 27 februarie 2014 asupra activității BC „Victoriabank” SA.

Notează că, la 08.06.2015 reclamantului i s-a comunicat hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.147 din 04.06.2015 prin care cererea prealabilă, depusă de Triteac Anatolie a fost respinsă.

Menționează că, prin Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.100 din 03.04.2015, recepționată la 27.04.2015 s-a dispus sancționarea membrului Consiliului de administrație al BC „Victoriabank” SA Triteac Anatolie cu amendă în mărime de 18 000 lei, adică 2,3 salarii medii pe activități financiare conform datelor Biroului Național de Statistică din luna ianuarie 2015, pentru comiterea încălcărilor consemnate în cap.I p.I subpct.3, din prezenta hotărâre, iar potrivit hotărârii Consiliul de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.147 din 04.06.2015, semnată de Președintele Consiliului de administrație al BNM, Dorin Drăguțanu, din textul Hotărârii nr.100 din 03.04.2015 și al actelor care au stat la baza ei, decizia privind dispunerea controlului complex pe teren, raportul privind rezultatele controlului, rezultă cert că încălcările au fost constatate în urma controlului complex efectuat în perioada 27 ianuarie -27 februarie 2014 și se referă la activitatea BC „Victoriabank” SA în perioada 28

februarie - 31 decembrie 2013.

Indică că, Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.100 din 03.04.2015, de aplicare a sancțiunilor a avut loc pentru comiterea încălcărilor consemnate în cap. I p. I subpct.3, din prezenta hotărâre, iar punctul la care se face referire prevede că Banca a încălcat prevederile art. 24 alin.3, art. 32 alin.2 și alin.6 din Legea instituțiilor financiare nr.550 din 21.07.1995, nu a urmărit ca unii solicitanți de credit să dea dovadă de credibilitate, în ceea ce privește rambursarea acestora la scadență, hotărârea contestată conține doar referire generalități la unele acțiuni/ inacțiuni, admise de BC „Victoriabank” SA, ca și instituție financiară, cât și nu sunt enumerate cazuri concrete, solicitanți de credit, care au obținut credite acordate și care nu au dat dovada de credibilitate, în ceea ce prevede rambursarea creditelor acordate, nu este specificat, cum se probează că, solicitanții de credit nu au îndeplinit careva cerințe legale, nu sunt enumerate acțiuni/inacțiuni culpabile, săvârșite personal de reclamant în legătură cu încălcarea invocată, ce norme ale actelor legislative, sau actelor interne ale băncii cu caracter normativ au fost încălcate de dânsul nu cunoaște.

Argumentează că, procedura de acordare sau prelungire a creditelor nu ține doar de competența Consiliului de administrație și nu este clar, de ce BNM consideră, că doar membrii consiliului de administrație se fac vinovați în încălcarea normelor legale ci nu alte structuri din cadrul băncii, careva argumente întru justificarea aplicării sancțiunii sub formă de amendă în loc de avertisment în actul administrativ nu se conțin.

Solicită reclamantul anularea Hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.100 din 03.04.2015 ca fiind adoptat cu încălcarea normelor procedurale.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.09.2015, s-a respins, ca fiind neîntemeiată acțiunea.

Pentru a hotărî astfel instant de fond a menționat că reclamantul nu a invocat careva probe pertinente, concludente și utile, care ar demonstra necesitatea anulării actului administrative contestat.

La 21.09.2015, Triteac Anatolie și reprezentantul său, avocatul Dicusar Tatiana au declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, iar la data de 25.11.2015 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea pricinii în fond la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Triteac Anatolie și reprezentantul său, avocatul Dicusar Tatiana și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.09.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat

normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.09.2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.12.2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă anularea Hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr. 100 din 03 aprilie 2015.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 10.12.2015 a fost expediată recurentului la data de 06.01.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 28.01.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 15.03.2016, Banca Națională a Moldovei a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Triteac Anatolie, reprezentat de avocatul Dicusar Tatiana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea